

32. ROČNÍK

DOBRÁ NOVINA

KOLEDNÍCKE NOVINY VYDÁVA eRko 2026

Ukotvení v priateľstve

KOLEDNÍCI Z DRIENICE.
DOBRÁ NOVINA, 2025.

KOLEDNÍCI Z PLAGÁTU

Ako sa koleduje
v gréckokatolíckych farnostiach
/ s. 8

RIADITELKA UGANDSKEJ NEMOCNICE

Blízkosť a láskavosť pomáha liečiť
aj v materiáloch nedostatku / s. 18

PRIATELSTVO AKO SPÔSOB ŽIVOTA

Encyklika Laudato si' zhmotnená
na Adamovom dvore / s. 22

Bud' priateľom tam, kde si

Text: Daniel FIALA, riaditeľ Dobrej noviny

Milé rodiny, ďakujem vám, že sa na Vianoce opäť zapájate do koledovania Dobrej noviny. Tento rok vám priblížime Dobrú novinu ako akciu priateľov, pretože koledovanie spája deti, mladých i dospelých a dáva priestor novým priateľstvám.

Téma priateľstva je pre dnešný svet aktuálna. Žijeme v dobe hlbokých konfliktov, ľahostajnosti, nepriateľstiev a vojen. Aj na tento stav reagoval pápež František v encyklike *Fratelli tutti* o sociálnom priateľstve a univerzálnom bratstve.

Teraz sa chceme s deťmi učiť, ako byť priateľmi tam, kde sme, v našich bezprostredných vzťahoch. Túžime objaviť „podstatu otvoreného priateľstva, ktoré umožňuje spoznať, vážiť si a milovať každého človeka bez ohľadu na jeho fyzickú blízkosť, bez ohľadu na to, na ktorom mieste sveta sa narodil alebo kde býva.“ (FT 1). Ak sme ukotvení v priateľstve, dokážeme žiť postoj prijatia a otvorenosti v celej našej spoločnosti a prinášať zmierenie a pokoj.

Inšpiráciou sú nám svedectvá z afrických projektov, ako je rozhovor so sestrou Reginou z ugandskej nemocnice. Sestry františkanky tu slúžia chorým a vytvárajú priateľskú atmosféru a prijatie pre všetkých. Alebo svedectvo rodiny Lazorkovcov o priateľstve s Bohom, človekom a prírodou podľa vzoru svätého Františka z Assisi.

Tento sviatok je patrónom Dobrej noviny a pre nás tiež vzorom priateľstva, pretože s úctou a láskou hľadel na každého človeka, na celé stvorenstvo. Aj sám Stvoriteľ v osobe Ježiša Krista nazval učeníkov priateľmi.

Povzbudzujme sa teda navzájom, aby sme skrze priateľstvo s Ježišom, ktorého nám Boh dal ako najkrajší dar Vianoc, nachádzali ľudskú dôstojnosť a Boží obraz v každom človeku – v deťoch i starých ľuďoch, opustených, slávnych, bohatých i chudobných. Nech sú kresťania známi svojím priateľstvom.

Milí priatelia, prajem vám požehnané Vianoce plné milosti a pokoja a veľa radosti v roku 2027!

Čím žila Dobrá novina v 31. ročníku

Text: Lívia TRHANOVÁ, Daniel FIALA

Snímky: Dobrá novina 2025 – 2026

Počas minulého ročníka koledovania sme hostili viacero zahraničných partnerov, nechýbali ani tradičné podujatia ako Deň Dobrej noviny, vysielacie sväté omše či koledovanie v Ríme, u prezidenta a apoštolského nuncia. S veľkou vďakou si pripomíname, čo sme za posledný rok zažili.

Konferencia v Ríme

Riaditeľ Dobrej noviny Daniel Fiala a predsedníčka eRka Nika Petrášová sa 1. – 3. októbra 2025 zúčastnili na medzinárodnej konferencii *Raising Hope for Climate Justice* v talianskom Castel Gandolfe venovanej 10. výročiu encykliky *Laudato si'*. Počas otváracieho ceremoniálu sa Svätý Otec Lev XIV. poďakoval za veľký dar, ktorý sme zdedili po pápežovi Františkovi, a všetkým položil otázku: „*Boh sa nás opýta, či sme kultivovali a starali sa o svet, ktorý On stvoril, a či sme sa starali o svojich bratov a sestry. Aká bude naša odpoveď?*“ Zároveň zdôraznil, že ekologická konverzia sa najskôr musí udiť v srdci človeka. Bez toho nebude môcť považovať našu planétu za spoločný domov. Encyklika *Laudato si'* je eRkám veľmi blízka. Najmä cez kampane DOBROČINY a Dobrú novinu učíme deti rozvíjať hodnoty vzájomnej pomoci, blízkosti a starostlivosti o človeka a prírodu.

Daniel Fiala a Nicolette Petrášová so zástupcami členských organizácií CIDSE (Medzinárodnej aliance katolíckych rozvojových a sociálnych organizácií) na konferencii v Ríme.

Deň Dobrej noviny

V novembri sme sa spoločne naladili na koledovanie v ôsmich slovenských mestách. Deň Dobrej noviny zažilo spolu 203 animátorov. Organizátori z Komisie Dobrej noviny predstavili príbeh Sinit z etiópskej Aliteny i projekt zdravotného strediska, pre ktorý sme koledovali. Takisto animátorom pripravili špeciálne prekvapenia.

V Ružomberku sme jedli africký obed tradične rukami bez príboru, v Nitre sme si zopakovali pravidlá prvej pomoci, v Prešove sme vyrábali srdiečka zo slaného cesta a kávovej usadeniny a v Bratislave sme sa duchovne spojili a pomodlili sa eRkárov, koledníkov a za ľudí v Afrike. Nemohla chýbať pravá etiópska káva a pukance. Zavítali medzi nás aj bývalí dobrovoľníci, ktorí zdieľali svoje zážitky z Etiópie a Ugandy. Ďakujeme všetkým organizátorom i účastníkom za krásne spoločné chvíle. Veríme, že o rok sa nás stretne ešte viac!

Vyslanie koledníkov Dobrej noviny

V dňoch 6., 12. a 13. decembra sa uskutočnilo 12 vysielacích svätých omší, na ktoré prišlo bežmála 2 000 koledníkov z viac ako 140 farností. Na svätých omšiach koledníkov požehnali a slávnostne vyslali slovenskí biskupi. Koledníci zažili aj zaujímavé workshopy, africký obed, svedectvá dobrovoľníkov, ktorí pôsobili v Afrike, a zakúsili krásne spoločenstvo radosti.

Koledníci z Prešovskej archieparchie s vladikom Jonášom Maximom.

Koledníci zo Spišskej diecézy so sestrou Meazou.

Hojný rok na návštevy z Kene

Rok 2025 bol skutočne požehnaný, čo sa týka návštev našich partnerov z Afriky. Či už išlo o krátke, alebo dlhšie zastávky, veľmi nás tieto stretnutia obohatili.

V septembri sa zástupcovia **Jarumalských misionárov** zastavili v Košiciach a pozdravili arcibiskupa Mons. Bernarda Bobera, pretože z Košickej arcidiecézy pochádza kňaz Marián Kašaj, ktorý teraz pôsobí s jarumalcami v kenskom Samburu.

V októbri sme hostili turkanskú návštevu. **Biskup John Mbinda z Diecézy Lodwar** a jeho spolupracovník prešli za 3 dni polovicu Slovenska. V Bratislave zažili atmosféru s mladými na Godzone tour a v Rožňave ich privítal biskup Stanislav Stolárik, s ktorým zdieľali skúsenosti o tom, ako Cirkev pomáha tam, kde je to najviac potrebné. V Banskej Bystrici sme navštívili farnosť Fončorda, kde biskup slávil svätú omšu s miestnym farárom Miroslavom Spišiakom. Našich hostí prijal aj nitriansky pomocný biskup Peter Beňo. Spolu navštívili Diecézne múzeum a pomodlili sa pri hrobe kardinála Jána Chryzostoma Korca.

Na začiatku decembra nás poctili ďalší hostia z Turkany, tentokrát z **Loburu**. Zástupcovia misie a programu Furrows in the Desert navštívili farnosť Bratislava – Teplická, vychutnali si vianočné trhy a v Spojenej škole sv. Františka Assiského v Malackách priblížili nielen život v Keni, ale aj projekt púštného poľnohospodárstva.

Na záver koledníckej akcie sme 8. januára s radosťou opäť privítali **biskupa Dominica Kimengicha z Kene**, ktorý pricestoval na pozvanie Pápežských misijných diel. Biskup je dlhoročným priateľom Dobrej noviny vďaka rokom

spolupráce v Diecéze Lodwar, aktuálne pôsobí ako arcibiskup koadjútorka v Arcidiecéze Mombasa. Vrelé stretnutie s pracovníkmi eRka sme ukončili spoločnou svätou omšou.

Stretnutie pracovníkov eRka s biskupom Johnom bolo završené slávením svätej omše.

Návšteva z Loburu na bratislavskom stredisku eRka.

Návšteva z Etiópie ďakovala koledníkom: Vianoce robíte sviatkami nádeje

Počas 31. ročníka Dobrej noviny, ktorý sa niesol v duchu mota Od Srdca k srdcu a témy Božej lásky, zavítala na Slovensko vzácna návšteva – rehoľná **sestra Meaza Gebray** z etiópskeho regiónu Tigray. Prišla, aby vydala svedectvo o službe ľuďom v okolí mesta Alitena, kde Dobrá novina podporuje zdravotnícke zariadenie, a zároveň osobne poďakovala všetkým, ktorí sa zapájajú do vianočného koledovania.

Hneď v úvode svojej cesty sa stretla s viac ako 300 koledníkmi na svätých omšiach v Kežmarku a Prešove, kde spoločne s biskupmi Mons. Jánom Kubošom a Mons. Jonášom Maximom vyprosovali požehnanie pre koledníkov. Etiópsku návštevu prijal aj košický eparcha Mons. Cyril Vasiľ.

Program pokračoval návštevami farností v Novej Bani, v Bratislave-Petržalke, vo Vrútkach, v Beluši i dvoch komunit sester vincentiek. Nádherným momentom bolo stretnutie so žiakmi v Sládkovičove, kde si pripomenuli modlitbovú aktivitu Mier pre Tigray, do ktorej sa v roku 2021 zapojilo vyše tisíc detí z celého Slovenska.

Vianočné sviatky strávila sestra Meaza vo farnosti Veľký Šariš a spoznávala i ľudové tradície slovenských rodín. Na slávnosť Narodenia Pána sa dokonca v mrazivom počasí sama pridala ku skupine koledníkov v Medzanoch, aby koledovala od domu k domu.

Najdôležitejším posolstvom, ktoré sestra Meaza odovzdala, bolo hlboké ocenenie služby koledníkov. Tá sa podľa nej začína modlitbou za núdznych a mení sa na konkrétny skutok lásky. „Ďakujem, že tieto Vianoce robíte sviatkami nádeje a štedrosti. Vaša ochota zdieľať, obetovať sa a byť solidárni je silným svedectvom Kristovej lásky,“ odkázala sestra Meaza. Rehoľné sestry vincentky – Dcéry kresťanskej lásky – sú pre nás príkladom, že iba z lásky sa môže zrodiť nádej v tme vojny a chudoby. Toto svedectvo na Slovensku zanechala sestra Meaza.

Sestra Meaza s koledníkmi z Lendaku.

Koledníci v Ríme

Na prelome rokov vyrazila skupinka koledníkov z Heľpy do večného mesta. Vratko, Kubko, Magdalénka a Zorka

počas piatich dní zakoledovali našim krajanom v Ríme a vo Vatikáne a priniesli tak kúsok Slovenska cez svoj kolednícky program sprevádzaný hrou na heligónke a fujare. Dňa 31. decembra sa koledníci zúčastnili na poslednej generálnej audiencii v roku na Námestí sv. Petra. Koledníkov osobne pozdravil aj Svätý Otec Lev XIV., čo bol pre nich asi najkrajší zážitok a zároveň veľké ocenenie. Na záver sa naša kolednícka výprava zúčastnila aj na novoročnej svätej omši v Bazilike svätého Petra spolu s koledníkmi z Nemecka, z Rakúska, zo Švajčiarska, z Talianska a Maďarska.

Koledníci z Helpy si podali ruku so Svätým Otcem. © Vatican Media, 2025.

Koledovanie u nuncia

Koledníkov Dobrej noviny prijal 5. januára 2026 apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Nicola Girasoli v priestoroch Apoštolskej nunciatúry v Bratislave. Kolednícka skupinka z Farnosti sv. Alžbety v Bratislave (z Modrého kostolíka) potešila nuncia svojimi koledami a vinšami a priniesla tak radosť a svetlo aj zástupcovi Svätého Otca na Slovensku. Koledníci si mohli pozrieť priestory nunciatúry, zbierku betlehemov a v kaplnke sa spoločne pomodlili, pričom na záver dostali aj požehnanie.

Koledovanie u prezidenta

Prezident Peter Pellegrini prijal v stredu 7. januára koledníkov Dobrej noviny. Tisíce detí z celého Slovenska reprezentovali koledníci z Novej Bane, Beňadova a zo Suchej nad Parnou. Koledníci zaspievali, zahrli na husliach, heligónke i flaute a zavinšovali hlave štátu dobré zdravie a hojnosť radosti, pokoja a Božieho požehnanie v roku 2026. Prezident Peter Pellegrini vyjadril koledníkom svoju vďačnosť: „Ste veľkí hrdinovia týchto veľkých sviatkov a môžete byť na seba hrdí. Na vás môžu byť hrdí aj vaši rodičia a všetci

tí, ktorí vás k takýmto aktivitám vedú. Naozaj si to zaslúži obrovskú vďaku.“

Koledníci z Bratislavy na Apoštolskej nunciatúre. Boris Kollár, 2026.

Novoročné prijatie koledníkov Dobrej noviny. Kancelária prezidenta Slovenskej republiky, 2026.

Dobrovoľníci pre Afriku

Naša dobrovoľníčka Janka Loneková získala ocenenie Srdce na dlani v kategórii Dobrovoľník a dobrovoľníčka pomáhajúca v zahraničí v rámci oficiálnej rozvojovej pomoci Slovenskej republiky pod logom SlovakAid. Janka pôsobila ako dobrovoľníčka Dobrej noviny v Ugande 11 mesiacov.

Po koledníckych cestičkách

Text: Livia TRHANOVÁ

Snímky: Dobrá novina 2025 – 2026

Do 31. ročníka koledovania sa zapojilo 19 234 koledníkov, ktorí navštívili takmer 45-tisíc rodín po celom Slovensku. Priniesli radosť z narodenia Ježiša Krista, vinše požehnaní a pozvanie k solidarite s ľuďmi, ktorí žijú v náročných podmienkach v krajinách subsaharskej Afriky. O tom, ako koledovali Od Srdca k srdcu vo svojich farnostiach, sa dozviete z nasledujúcich svedectiev. Nech vám prinesú rovnakú radosť ako nám.

PODHRADIE, VELUŠOVCE Nitrianska diecéza

Bol to láskavý čas, ktorý sme s koledníkmi prežili. Nevieť, či sme mali najmladšiu koledníčku (3-ročnú Emku), ale ona bola naším poháňáčom, keď sme nevládali. Boli sme

len jedna skupinka, navštívili sme 25 domov v 2 filiálkach vo farnosti Závada, konkrétne Velušovce a Podhradie, kde sme koledovali aj po svätých omšiach.

Ďakujeme za dôveru a podporu, veríme, že sme trochu prispeli na „veľkú vec“.

Koledníci z Trenčianskych Teplíc.

ČÁRY

Bratislavská arcidiecéza

Tento rok sme na výzvu z Dobrej noviny konečne koledovali aj v kostýmoch a malo to veľmi pozitívny ohlas, tak snáď sa nám to podarí zachovať aj do budúcnosti. :) Prajem Vám všetko dobré a nový rok plný Božích milostí. :)

SKRABSKÉ

Košická arcidiecéza

Bolo nádherné sledovať rozžiarené tváre ľudí, ktorí nás prijímali do svojich príbytkov. Predovšetkým slzy dojatia u dôchodcov, ktoré odzrkadľovali pravú podstatu Vianoc – radosť z narodenia Spasiteľa.

Koledníci z Unína.

HORNÉ DUBOVÉ (FARNOSŤ NAHÁČ)

Tmavská arcidiecéza

Naši koledníci ochoreli, tak sme museli zmeniť termín koledovania. Ľudia nás ale príjemne prekvapili. Oproti minulým rokom nás síce do viacerých domov nevypustili, avšak o to štedrejšie príspevky sme dostali od ľudí, ktorí nás s radosťou očakávali, a tak sa nám podarilo tento rok vyzbierať najštedrejšiu sumu za všetky roky, ktoré sa do Dobrej noviny zapájame. Je to pre nás silný znak toho, že v našej

dedine (a veríme, že aj na celom Slovensku) sú ľudia v ťažkých časoch mnohokrát ešte štedrejší a ochotnejší pomôcť ľuďom v núdzi.

Zároveň nás povzbudila aj zostava koledníkov. Po viacerých ťažších rokoch sa nám tu zapojila nová generácia - priemerný vek koledníkov bol 6 rokov (najmladšia účastníčka nemala ani rok a väčšinu času prespala u maminky v nosiči :)). Pre nás je to opäť len dôkaz toho, že ani v ťažkých časoch sa netreba vzdávať, pretože tie pominú a opäť vyjde slnko :).

Koledníci z Bobrovca.

Slovenská katolícka misia v Luxembursku

Pripravila som pre deti krátky kolednícky program s veršíkmi a piesňami, hitom bola aj tento rok pieseň S dobrou novinou dnes prichádzame k vám... Mali sme aj špeciálne kolednícke stretko, kde sme si predstavili

projekty Dobrej noviny, výborne k tomu poslúžil animovaný film z vašej dielne. V januári sme sa opäť stretli po vianočných sviatkoch v našej komunite v Luxe a spoločne sme si urobili po svätej omši kvíz o Etiópii. Malo to veľký ohlas aj u dospelých (najviac ich zneistila otázka, či prechádza cez Etiópiu rovník).😊

LITAVA

Banskobystrická diecéza

Ďakujem za možnosť zapojiť sa už po tretíkrát do vášho projektu Dobrá novina a aj za vašu „listovo-metodickú podporu“. Vianoce s Dobrou novinou boli pre nás vďaka koledovaniu krajšie, láskavejšie a ľudsky bližšie, podľa hesla „Od Srdca k srdcu“ sme rozdávali a prijímali láskavé prijatie a radosť. Nám sa páčilo a verím, že aj nabudúce sa opäť pridáme.

SPIŠSKÝ ŠTIAVNIK

Spišská diecéza

Vždy nás dojmávajú ľudia, ktorí nás očakávajú a majú pre koledníkov pripravené rôzne darčeky, dokonca ručne zabalené balíčky s rôznymi dobrotami. Napriek tomu, že koledujeme vo farnosti nepretržite už od roku 1998, Dobrá novina tu spôsobuje priam vianočnú eufóriu a zaplavuje dedinu tou pravou vianočnou atmosférou. Sme nesmierne vďační, že môžeme svojou troškou doplniť tú krásnu mozaiku lásky, ktorou Dobrá novina nepochybne je. Nech dobrý Boh žehná toto dielo, všetkých koledníkov, darcov i partnerov v Afrike.

☀️ Topky za 31. ročník

Z niektorých farností nám prichádzajú neuveriteľné správy o výsledkoch ich koledovania. Ďakujeme, ste úžasní!

Najvyšší počet domov navštívili koledníci zo **ŠTIAVNIKA** (2 567). Neskutočné! No zahanbiť sa nedali ani koledníci z **LEDAKU** (1 300) a zo **ZÁKAMENNÉHO** (951). Presne takto vyzerá koledovanie od domu k domu.

Najviac koledníkov sa zapojilo vo farnostiach **PRUSKÉ** (127), **LEDAK** (121) a **NOVÁ BAŇA** (107).

Veľká vďaka patrí koledníkom aj ich animátorom.

DRIENIČANIA:

Každý rok
si koledovanie
veľmi užívame
a tešíme sa naň

Text: Lívia TRHANOVÁ

Snímky: Dobrá novina 2019 – 2026

Spoznaťte koledníkov z Drienice, ktorí nás sprevádzajú 32. ročníkom Dobrej noviny. Aké to bolo pre nich vystupovať v Ríme a čo ich deťom koledovanie dáva? Spýtali sme sa animátorky Andrey Valčkovej i samotných koledníkov, ako sa každý rok chystajú na koledovanie.

Odkedy ste zapojení do koledovania Dobrej noviny?

Andrea: Od roku 2001, odvtedy sa tejto tradícii venujem ako zodpovedná osoba. Počas rokov sa miesto môjho pôsobenia štyrikrát zmenilo. Sťahujeme sa, lebo môj manžel je grécko-katolícky kňaz. V súčasnosti pôsobíme v Drienici, kde už Dobrá novina fungovala pred naším príchodom, takže sme v nej mohli pokračovať.

Aký to bol pocit koledovať v Ríme?

Miriám a Kristína Valčkové, koledníčky: Bol to nezabudnuteľný zážitok. Boli sme oslovení ako koledníci za farnosť Jakubany, v ktorej sme v tom čase žili. Cítili sme veľkú radosť, že môžeme niesť posolstvo Dobrej noviny až do srdca Cirkvi.

V čom to bolo pre vás najpamätnejšie?

Miriám a Kristína: Že sme túto skúsenosť mohli prežívať spolu ako spoločenstvo. Navzájom sme sa povzbudzovali, zdieľali radosť z každého vystúpenia a cítili sme, že robíme niečo dobré a zmysluplné.

Koledníčky z Drienice.

ŠTVORROČNÁ KOLEDNÍČKA NA SANIACH

Zažili ste niečo vtipné alebo nezabudnuteľné počas koledovania?

Miriám a Kristína: Milá situácia nastala pred pár rokmi, keď štvorročnú koledníčku starší koledníci vozili od domu k domu na saniach – pre všetkých to bol dojemný moment. Každý rok si deti koledovanie veľmi užívajú a tešia sa naň, takže aj samotná pravidelná radosť a očakávanie sú istým spôsobom nezabudnuteľným zážitkom.

Je vaša obec niečím špecifická?

Andrea: Hovorí sa u nás v dvoch nárečiach – šarišskom a rusínskom, ktoré nazývajú domáci „šomština“ (Šoma – starý názov Drienice). Aj preto program skladáme tak, aby zaznelo šarišské nárečie, rusínčina či koledy v cirkevnoslovanskom jazyku aj spisovná slovenčina.

Na aké hudobné nástroje hráte, kto zabezpečuje kroje?

Andrea: Každý rok sa snažíme pripraviť nový program, aby bol vždy niečím výnimočný. Hudobné nástroje prispôbujeme možnostiam detí – najčastejšie koledníci hrajú na akordeóny a husliach. Využívame naše tradičné drienické kroje. Tie majú niektoré deti doma alebo sa o nás s veľkou ochotou stará pani Mária Sedláková, ktorá kroje šije, zbiera aj opravuje. Aj vďaka nej môžeme zachovávať a prezentovať naše krásne tradície.

Koledníci (toho času z Jakubian) zavinšovali v roku 2019 aj kardinálovi Tomkovi v Ríme.

DETI CHÁPU AJ HLBŠÍ ZMYSEL

Čo pre vás Dobrá novina znamená?

Andrea: Je to prepojenie viery, tradície a konkrétnej pomoci ľuďom v núdzi. Je dôležitou súčasťou nášho života vo farnosti aj v rodine. Je predovšetkým príležitosťou vychovávať deti k solidarite a otvorenému srdcu. Deti sa neučia len piesne a vinše, ale postupne chápu aj hlbší zmysel – že svojim koledovaním môžu prispieť k zmene života iných, často veľmi vzdialených ľudí. To dáva celej príprave aj samotnému koledovaniu skutočný rozmer.

Čo prináša Dobrá novina do vašej farnosti?

Všimli ste si nejaké ovocie koledovania?

Kňaz Pavol Val'ko: Dobrá novina je pre našu farnosť veľkým požehnaním. Prináša nielen finančnú pomoc pre konkrétne projekty v misijných krajinách, ale aj silný rozmer solidarity a spolupatričnosti. Deti sa učia, že Vianoce nie sú len o darčekom, ale aj o delení sa s tými, ktorí žijú v núdzi. Ovocie koledovania vidíme v ich raste vo viere, v ochote pomáhať a radosť zo spoločného diela. Taktiež vidno štedrosť darcov a aj to, že koledovanie umocňuje radostnú atmosféru prežívania sviatkov Narodenia Pána v celom farskom spoločenstve.

Koledníci z Drienice.

V čom sa gréckokatolícka vianočná liturgia odlišuje od rímskokatolíckej?

Kňaz Val'ko: Gréckokatolícka liturgia je liturgiou východného, byzantského obradu. Veľká časť bohoslužby sa spieva, slávi sa bez používania hudobných nástrojov. Používajú sa ikony namiesto sôch, kňaz stojí väčšinou obrátený spolu s ľudom smerom k oltáru a liturgia je veľmi bohatá na symboly. Rozdiel si možno predstaviť ako dve cesty k tomu istému cieľu.

Vaši koledníci prispievajú svojim koledovaním aj k udržiavaniu ľudových tradícií. Je to tak?

Andrea: Áno, robíme to najmä tým, že do programu každoročne zapájame prvky typické pre naše prostredie a odovzdávame ich ďalej mladšej generácii. Ide o samotnú tradíciu koledovania, čo je hlboko zakorenené v našej kultúre. Veľký dôraz kladieme aj na jazyk. Pomáhame uchovávať živé nárečia. Tradičné piesne a koledy vyberáme tak, aby mali pôvod v našom regióne. Všetko toto spolu vytvára autentický obraz našej kultúry.

Prečo je pre vás dôležité poslať vaše dieťa koledovať?

Danka Žihalová, mama koledníčky z Drienice: Koledovanie beriem ako veľmi cennú skúsenosť pre moje dieťa, ktorá má oveľa hlbší význam než len samotné vystúpenia. Je pre mňa dôležité, aby moje dieťa rástlo nielen po vedomostnej stránke, ale aj ľudsky – aby sa učilo všimáť si potreby iných, byť vďačné a ochotné pomáhať. Veľkým prínosom je aj to, že deti spoznávajú hodnotu tradícií – učia sa piesne, nárečia, obliekajú si kroje a chápu, že to všetko patrí k ich identite. Navyše si uvedomujú, že pomáhajú ľuďom, ktorí to potrebujú, čo im dáva pocit, že aj oni môžu meniť svet k lepšiemu.

Andrea, ste z kňazskej rodiny. Aké požehnania prináša rodine prítomnosť manžela a otca, ktorý je zároveň kňazom?

Vnímam to ako veľké požehnanie a dar, ktorý sa dotýka celého nášho života. Prináša nám to prirodzenú blízkosť k viere a Cirkvi – mnohé veci, ktoré iní ľudia objavujú postupne, sú pre nás akoby každodennou súčasťou života.

Veľkým benefitom je pre nás duchovná opora. Kňaz v rodine je človek, ktorý nás sprevádza modlitbou, povzbudením aj radou v rôznych životných situáciách. Veľmi silne to ovplyvňuje aj výchovu detí – prirodzene vyrastajú v prostredí, kde je viera živá, kde sa hovorí o hodnotách, kde sa slávi liturgia a kde je služba druhým niečo samozrejmé. Aj všetky naše aktivity vo farnosti vrátane Dobrej noviny sú prirodzeným pokračovaním tohto rodinného nastavenia. Je to dar, ktorý nás nielen obohacuje, ale aj zaväzuje – žiť vieru úprimne, zodpovedne a s otvoreným srdcom pre druhých.

Priateľstvá, ktoré prekračujú hranice

Text: Lúvia TRHANOVÁ

Snímky: Dobrá novina 2018 – 2026

Dobrá novina je aj o vzťahoch. Prežívame ich nielen cez naše farnosti, ale aj partnerstvá, cez návštevy hostí na Slovensku. Rozprávali sme sa s Miroslavou Sitekovou (Mimi), ktorá je koordinátorkou dobrovoľníkov v eRku za územie Orava – Liptov a členkou Dobronovinovej komisie, a s Jozefom Magdom, projektovým manažérom pre Ugandu.

Dobrá novina sa často spája s podporou projektov, no vy obaja zdôrazňujete vzťahy. Prečo sú podľa vás kľúčové?

Mimi: Pre mňa je Dobrá novina obrovský dar. Keď som pred deviatimi rokmi prišla do komisie, bola som skôr tichá pozorovateľka. Postupne som však objavila, koľko dobra sa dá robiť cez toto dielo a najmä koľko krásnych vzťahov v ňom vzniká. Dnes na stretnutia neprichádzam len slúžiť. Idem medzi ľudí, ktorí sú mi blízki, medzi priateľov. Je to pre mňa aj čas načerpania, vďaka ktorému môžem ďalej odovzdávať vo svojej službe.

Jožko: Vzťahy vnímam ako základ dôvery a predpoklad dlhodobej zmeny. Projekty môžu byť dobre nastavené, ale ak chýba vzťah, nevydržia. Keď poznáme ľudí, ich kultúru a spôsob života, vieme robiť rozhodnutia, ktoré dávajú zmysel.

Miroslava Siteková so spišským biskupom Františkom Trstenským na vysielacej pobožnosti v Krivej. Dominika Žembéryová, 2025.

Čo ti osobne priniesla služba v Komisii Dobrej noviny?

Mimi: Veľa priateľov. Ja mám rada ľudí a verím, že neexistujú neznámi – len priatelia, ktorých som ešte nestretla. A práve v Dobrej novine som mnohých z nich mohla spoznať. Okrem toho vnímam aj osobný posun – učím sa ísť viac do hĺbky vo vzťahoch, čo pre mňa nie je vždy jednoduché. Ale o to je to vzácnejšie.

Ako vzniklo tvoje zapojenie sa do Dobrej noviny?

Mimi: Bolo to veľmi nenápadné. Zastupovala som zodpovednú osobu na Dni Dobrej noviny a zrazu som dostala ponuku vstúpiť do komisie. Najskôr som mala pocit, že som sa k tomu dostala „ako slepé kura k zrnu“, ale postupne som pochopila, že to má svoj zmysel. Moje srdce už horelo pre misijné a rozvojové témy, a tak som to prijala ako pozvanie. Keď človek cíti, že je volaný, dostane aj potrebné dary.

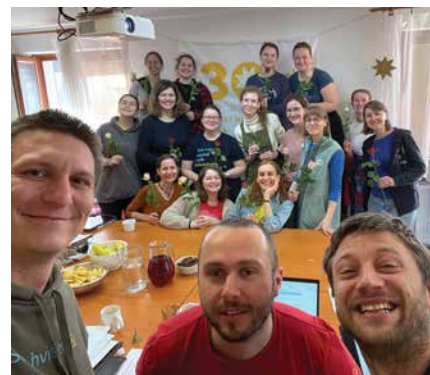
Ako vyzerajú priateľstvá v rámci komisie v praxi?

Mimi: Sú veľmi konkrétne. Niektorí z nás spolu trávajú aj voľný čas – boli sme spolu na dovolenke, niekedy sa aj navštevujeme v rôznych kútoch Slovenska. Keď cestujem, rada sa ozvem niekomu z komisie. Sú to drobné momenty, ale ukazujú, že tie vzťahy presahujú pracovné stretnutia. A aj keď

sa dlho nevidíme, vieme na seba naviazať.

Ako sa táto skúsenosť prenáša do tvojej služby vo farnosti?

Mimi: Vzťahy s deťmi a animátormi sú pre mňa veľmi požehnané. Niektoré deti ma vnímajú ako maminu aj kamarátku. Je krásne sledovať, ako vyrastajú, zakladajú si vlastné spoločenstvá a rodiny. A aj medzi farnosťami vzniká prepojenie – vieme sa zdieľať nielen o aktivitách, ale aj o osobných veciach. To je veľmi vzácne.

Na stretnutí Komisie Dobrej noviny dostali ženy ružičky ku sviatku MDŽ.

Čo ti dáva budovanie vzťahov aj naprieč krajinami?

Jožko: Za jedenásť rokov som získal priateľov z rôznych častí sveta. Spoznávam iné kultúry, spôsoby myslenia aj prežívania viery. Vďaka tomu

S duchovným otcom Richardom Gonzom je o zábavu vždy postarané.

som sa stal trpezlivejším, tolerantnejším a aj kreatívnejším. A niekedy si uvedomím, že mám viac priateľov v zahraničí ako doma.

Ako vyzerajú tieto priateľstvá s partnermi, napríklad v Ugande?

Jožko: S mnohými sme v kontakte denne. Píšeme si, voláme, zdieľame fotografie z rodinných osláv alebo si len tak poprajeme pekný deň. Už to dávno nie je len pracovný vzťah. Je to záujem o druhého človeka bez toho, aby sme od neho niečo potrebovali či očakávali.

Vieš si spomenúť na moment, keď sa z partnerstva stalo priateľstvo?

Jožko: Silný moment bol, keď ma jeden kňaz poprosil, aby som napísal príhovor do jeho jubilejnej knihy. Vtedy som si uvedomil, že nie som len kolega z projektu, ale súčasť jeho života. Alebo keď mi koordinátorka miestneho partnera poslala oblečenie pre môjho syna – pamätali na moju rodinu. Takéto gestá sa nezabúdajú.

Čo vás tieto skúsenosti naučili o vzťahoch?

Mimi: Že priateľstvo je dar, o ktorý sa treba starať. A že aj keď je niekedy ťažké ísť do hĺbky, stojí to za to.

Jožko: Že vzťahy nikdy nie sú statické – buď rastú, rozvíjajú sa, alebo upadajú. A často stačí urobiť máličko, malé gesto či len sa o druhého zaujímať.

Miroslava Siteková v Keni spolu s kolegyniami z Komisie Dobrej noviny - Katarínou Tothovou (v strede) a Viktóriou Kelementovou (vľavo).

V Dobrej novine sa často spomína Danica Olexová ako človek, ktorý budoval vzťahy. Ako jej prístup ovplyvňuje tvoju prácu dnes?

Dlhoročné priateľstvo Jozefa so Solomonom Desirem (na fotke vľavo) začalo, keď Jozef nabral odvahu a zapojil sa do tradičných tancov kmeňa Baganda.

Jožko: Danica mala špecifický zmysel pre humor, ktorým vedela odľahčiť napätú situáciu. Ak druhú osobu poznáte natoľko dobre, že si zo seba navzájom viete uťahovať a pritom sa neuraziť, už ste vlastne priateľmi. Toto vnímam ako niečo, čo som od nej trochu pochytil.

Dá sa povedať, že vzťahy, ktoré vznikli vďaka nej, stále žijú? Ako sa to prejavuje?

Inšpiratívny Ramadan Luboowa, zakladateľ organizácie Nwenge Cultural Troupe, so svojim tímom podporuje deti so špeciálnymi potrebami.

Jožko: Ľudia, ktorí Danicu poznali, na ňu nikdy nezabudli. Nielen na výročie tragickej leteckej havárie z 10. marca 2019. Stále vidím jej fotky či obrazy visiace na stenách v kanceláriách našich partnerov. Ľudia spomínajú na spoločné chvíle, spoločné zážitky či na všetko to, čo ich Danica naučila alebo v čom im poradila. V živote ľudí je tak neustále prítomná aj dnes.

Projektová manažérka Danica Olexová, ktorá tragicky zahynula pri páde lietadla, pri návšteve afrických partnerov vždy dbala v prvom rade o vzťahy. Na snímke so Simonom v Nkokonjeru.

UGANDA

Text: Jozef Magda

Snímky: Dobrá novina 2020 – 2026

Dobrá novina pôsobí v Ugande od roku 1998. Podporujeme zdravotnícke zariadenia, budovanie infraštruktúry, vzdelávanie matiek a mladých na okraji spoločnosti a zabezpečenie pitnej vody. Za posledné dva roky vďaka vám, darcom, podporila Dobrá novina 21 projektov v Ugande vo výške 676 168 €. Na mape nájdete vyznačené projekty, kde pôsobíme, a niekoľko zaujímavostí o „Perle Afriky“.

VLÁDNU PREZIDENT AJ KRÁLI

Uganda sa člení na 4 regióny a 150 okresov, na čele republiky stojí prezident Yoweri Museveni. Na jej území nájdeme pozostatky 14 tradičných kráľovstiev s určitou formou autonómie, najväčším je Buganda, o päťnu väčšia ako Slovensko.

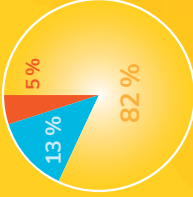

Bugandský kráľ
Ronald Muwenda
Mutebi II. (71), NBS
Television, Uganda.

MÓDA NA ŠPECIÁLNE PRÍLEŽITOSTI

Tradičné slávnostné oblečenie gomesi nosia ženy predovšetkým na svadby, pohreby či na väčšie slávnosti v kostole. Dlhé šaty žiarivých farieb bývajú previazané stuhou a doplnené výraznými vypchávkami na ramenách. Muži nosia dlhú tuniku kanzu a k nej tmavé sako.

NÁBOŽENSTVÁ

kresťania (82 %)

- rímskokatolícka cirkev (36 %)
- anglikánska cirkev (29 %)
- iné kresťanské vierovyznania (17 %)

moslimovia (13 %)

iné (5 %)

3B

4B

3A 3H

3G 3F

3C

1A 2B 4C

3D 3E

2A

4A

4B

SYMBOL VZNEŠENOSTI A VERNOSTI

Na vlajke Ugandy nájdeme žeriava kráľovského. Tento ohrozený druh dosahuje výšku 1 meter a váhu 3,5 kilogramu. Na Slovensku ho môžeme nájsť v Národnej zoo Bojnice. Žije monogamne v pároch a často vytvára malé rodinné skupiny.

MLADÁ CIRKEV

Prví misionári z Anglicka prišli v roku 1877. Prvotné nadšenie vystriedalo kruté prenasledovanie. Za vlády kráľa Mwangu II. bolo popravených 45 kresťanov, dnes známych ako ugandskí mučeníci. Každoročne putuje k národnej svätyni v Namugongo viac ako 2 milióny pútnikov.

MLADÁ UGANDA

Uganda je päťkrát väčšia ako Slovensko. Do územia s rozlohou 241 038 km² by sa zmestilo Slovensko, Česko aj Maďarsko. Žije tu 45,9 milióna obyvateľov, pričom 44 % je mladších ako 15 rokov. Pre porovnanie na Slovensku „iba“ 16 %.

aktualizované 21. 8. 2026

PODPORENÉ PROJEKTY

	1	SOCIÁLNA INKLUZIA A: Podpora detí so špeciálnymi potrebami v centre Dom prozreteľnosti v Nkokonjeru	95 500 €
	2	PRÍSTUP K PITNEJ VODE A: Voda pre komunity v Ntenjeru-Kisoga B: Voda pre Nemocnicu sv. Františka v Nkokonjeru	66 900 €
SPOLU: 676 168 €			
	3	VZDELÁVANIE A PRAKTICKÉ ZRUČNOSTI A: Nové triedy na ZŠ sv. Bruna v Kasenene B: Dievčenský internát na učilišti v Anyeke C: Odborné vzdelávanie mladých matiek a drobné podnikanie v Arcidiecéze Tororo D: Funkčné vzdelávanie dospelých v regióne Luuka E: Ubytovanie pre učiteľov na ZŠ sv. Františka v Kavule F: Ženský projekt Mirembe v slume Kavule v Kampale G: Vybavenie školského laboratória Zdravotníckej školy sv. Michala v Rubage H: Renovácia dielni a internátu na učilišti v Kyabakadde	336 068 €
	4	ZDRAVOTNÁ STAROSTLIVOSŤ A: Operácie detí v Detskej nemocnici CURE v Mbale B: Vybavenie detskej JIS v Nemocnici sv. Inocenta v Kamutur C: Vybavenie operačnej sály a ubytovanie pre zdravotnícky tím Nemocnice sv. Františka v Nkokonjeru	177 700 €

KÁVU ČI KAKAO?

Pätinu ugandského vývozu tvorí káva. V poslednom období naberá na význame pestovanie kakaa. V minulom roku tu

vypestovali 45-tisíc ton kakaových bôbov. Pre tisícky farmárov predstavuje kakao dodatočný príjem. Navyše, ide o drevinu, ktorá zabraňuje erózii pôdy.

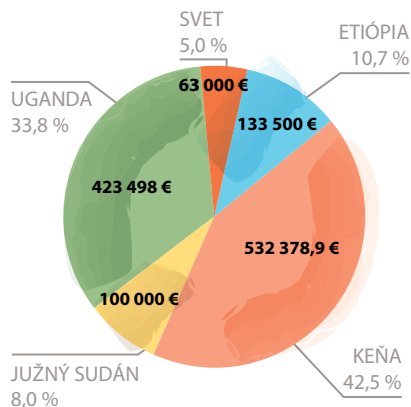

VEDELI STE, ŽE:

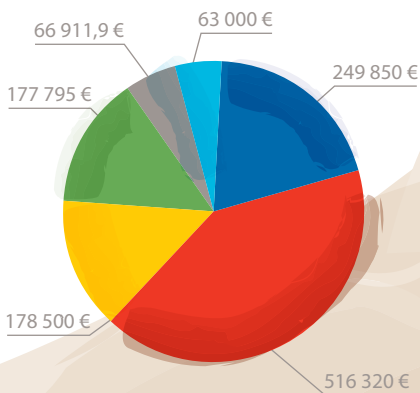
- Uganda je po Etiópii 2. najľudnatejšou krajinou bez prístupu k moru. Obyvateľstvo tvorí vyše 65 rôznych etnických skupín.
- Popri ceste môžete stretnúť paviany. Pre dorozumievanie využívajú viac ako 30 zvukov a gest vrátane zívania a mlaskania.
- Národnou menou je ugandský šiling. Na bankovkách nájdeme aj typické zvieratá ako rybu tilapiu, antilopu, byvola či gorilu.

Podpora projektov

Oblasti podpory

- Zdravotná starostlivosť
- Vzdelávanie a praktické zručnosti
- Sociálna inklúzia
- Zabezpečenie obživy
- Prístup k pitnej vode
- Ostatné projekty

Dobrá novina zabezpečila vybavenie pre Zdravotnícku školu sv. Michala v Rubage, ktorá vychováva budúcich zdravotníkov. Dobrá novina, 2026.

Vianočnú zbierku každý rok venujeme podpore rozvojových a humanitárnych projektov vo východnej Afrike vrátane spolupráce s Pápežskými misijnými dielami. Komisia Dobrej noviny schvaľuje trikrát ročne projektové návrhy, ktoré dostávame od našich afrických partnerov. Pre rok 2026 bola naplánovaná podpora 40 projektov v celkovej

výške 1 252 376,90 EUR a ku dňu uzávierky (21. augusta) boli odoslané financie v sume 909 652,90 EUR. Podporu pre ďalšie projekty schváli komisia na stretnutí v októbri.

Ďakujeme vám, darcom i koledníkom, za solidaritu, ktorú preukazujete deťom a komunitám z Ugandy, Kene, Etiópie a Južného Sudánu.

Každoročne vykonáme viac ako 2 200 operácií detí. Je to možné len vďaka skvelým partnerom, ako je eRko. Ďakujeme Dobrej novine a úžasným deťom, ktoré chodia od dverí k dverám, spievajú koledy a zbierajú peniaze pre tieto deti. Je to úžasné a chceme vás uistiť, že vaša podpora sa dostáva k našim pacientom. Ďakujeme a prosíme vás, pokračujte v tejto skvelej aktivite. Nech vás Boh žehná a nech požehnáva toto dielo.

Tim Erickson, riaditeľ Detskej nemocnice CURE v Mbale, Uganda.

Ďakujem ľuďom na Slovensku a predovšetkým koledníkom Dobrej noviny. Zameriavame sa na dospelých, ktorí nemali možnosť chodiť do školy. Nevedia čítať, písať ani počítať. Množstvo vecí im tak v živote uniká. Učíme ich hygienu, sanitáciu aj nové poľnohospodárske postupy, aby sa vedeli lepšie postarať o seba a svoje rodiny. S eRkom spolupracujeme 4 roky a výsledky sú výborné. Ďakujeme vám! Sľubujeme, že sa za vás budeme modliť. Nech vás žehná Pán.

Duchovný otec Richard Gayaga Gonza, riaditeľ Kultúrneho výskumného centra Diecézy Jinja, Uganda.

Ďakujem, že tieto Vianoce robíte sviatkami nádeje a štedrosti. Vaša ochota zdieľať, obetovať sa a byť solidárny je silným svedectvom Kristovej lásky. Nech Pán hojne odmení každého z vás za láskavosť, ktorú ste preukázali, a nech vás naďalej požehnáva jednotou, horlivosťou a každou milosťou potrebnou pre vašu službu a každodenný život. Uistujem vás, že sa za vás všetkých budem modliť.

Sestra Meaza Gebray Tesfay, administrátorka zdravotníckeho zariadenia v Alitene, Etiópia.

Ďakujeme za vašu podporu v 31. ročníku

Prinášame vám podrobné výsledky predchádzajúceho 31. ročníka Dobrej noviny. Verejná zbierka prebiehala v období od 7. septembra 2025 do 28. februára 2026. Počas Vianoc navštívilo viac ako 19-tisíc koledníkov po celom

Slovensku takmer 45-tisíc rodín a výsledný stav verejnej zbierky dosiahol výšku 1 497 918,89 eur.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do koledníckej akcie a prispeli svojimi darmi.

PREHLAD VÝSLEDKOV 31. ROČNÍKA KOLEDNÍCKEJ AKCIE DOBRÁ NOVINA 2025/2026

Banskobystrická diecéza 1 400 2 303 107 111 052,12	Bratislavská arcidiecéza 1 788 2 358 75 119 138,71	Bratislavská eparchia 7 5 3 1 530	Košická arcidiecéza 3 746 10 414 207 257 423,34
Košická eparchia 216 329 21 11 330,50	Nitrianska diecéza 3 641 6 352 231 255 482,27	Prešovská archieparchia 760 1 653 60 37 450,05	Rožňavská diecéza 468 379 41 29 493,91
Spišská diecéza 3 347 9 029 144 251 002,99	Trnavská arcidiecéza 1 089 2 042 68 92 369,70	Žilinská diecéza 2 745 10 062 125 276 657,62	SKM Brusel – 1 1 2 823,39 SCM Luxemburg 17 1 1 2 871,80 Slovenská farnosť Praha 10 1 1 450

Diecézy spolu 19 234 44 929 1 085 1 449 076,40	INDIVIDUÁLNI DARCOVIA 48 842,49	CELKOVÝ VÝSLEDOK ZBIERKY k 28. februáru 2026 1 497 918,89
---	---	---

Individuálne príspevky od 1. 3. 2025
do 6. 9. 2025 (pred oficiálnym zapísaním
zbierky Dobrá novina – 31. ročník) **8 285,33 EUR.**

LEGENDA

● Koledníci
● Navštívené rodiny
● Obce
● Vykoledovaná suma (EUR)

Čo je nové vo východnej Afrike

Text: Livia TRHANOVÁ, Daniel FIALA, Darina MAŇUROVÁ, Joe MUNNELLY

Snímky: Dobrá novina 2024 – 2026

☀ Dnes žije s rešpektom svojho okolia

Grace Tarayia z dediny Kurket v Keni patrí medzi prvé ženy, ktoré sa zapojili do vzdelávania dospelých vo svojej komunite. Ako dieťa chodila do školy len krátko. Neskôr ako matka štyroch detí sa roky cítila bezcenná. Na starostlivosť o rodinu zostávala sama, lebo manžel pracoval mimo domova.

Zlom nastal, keď sa v dedine otvorili kurzy pre dospelých. Grace sa naučila čítať a písať a úspešne získala certifikát. Keď ju oslovili, aby poskytla pozemok na ukážku pestovania zeleniny, poradila sa s manželom a súhlasila. Nové zručnosti začala využívať aj vo vlastnom hospodárstve. Dnes chová viac ako sto sliepok a pestuje zeleninu, ktorú predáva na trhu.

Je členkou svojpomocnej skupiny, kde si pravidelne sporí peniaze. Ženy ju dokonca zvolili za pokladníčku, čím si získala rešpekt celej komunity. Už sa nebojí vystúpiť na verejných stretnutiach.

So ženami z centra založila spevácku skupinu. Najprv spievali v kostole, no neskôr aj na svadbách a podujatiach.

Ľudia si ich obľúbili natoľko, že ich začali odmeňovať a dnes majú ambíciu vystupovať mimo svojho regiónu.

Najväčšou zmenou pre Grace je však jej postavenie v rodine. Manžel si váži jej názor a pred dôležitými rozhodnutiami sa s ňou radí. Grace je dnes rešpektovanou ženou vo svojej rodine i komunite.

V projekte Posilnenie žien v kraji Kajiado prebiehajú pravidelné aktivity vzdelávania dospelých.

☀ Svetlo v utrpení Tigraja

Tsega Gebrehiwot, 32-ročná matka troch detí, žije v meste Edaga Hamus vo východnom Tigraji na severe Etiópie. Po vojne a opakovaných suchách sa jej život stal mimoriadne ťažkým - nemá prácu ani stály príjem. Spolieha sa na občasnú pomoc susedov a malé dary, aby nakrmila svoje deti.

Chudoba ju núti robiť bolestivé rozhodnutia. Často nedokáže zabezpečiť ani základné jedlo, nie je ešte zaplatiť zdravotnú starostlivosť. Situácia sa dramaticky zhoršila, keď jej najmladší syn ochorel na silnú hnačku a svrab. Bol slabý, dehydrovaný a nepokojný. Tsega si spomína na strach, keď

sledovala, ako sa jeho zdravotný stav zhoršuje, pričom nemala peniaze na lieky ani nikoho, kto by jej pomohol.

V zúfalstve ho priviedla na kliniku St. Mary Higher Clinic, kde mali k dispozícii základné lieky darované organizáciami eRko a ADCS (Katolícky sekretariát Diecézy Adigrat). Boli určené pre zraniteľné komunity a deti, ktoré si liečbu nemôžu dovoliť.

Keď držala svojho syna, povedala so slzami v očiach: „Môj syn sa teraz zotavuje a som veľmi vďačná. Bez tejto pomoci neviem, čo by som robila.“ Dnes je jej syn opäť silný, behá a hrá sa s deťmi zo susedstva.

Okrem podpory kliniky prebiehala v rámci projektu Humanitárnej pomoci pre okresy Edaga-Hamus a Subha-Sassie aj distribúcia jedla.

☀ Nádej, ktorá stavia na nohy

Mercy Arupe z kenskej Turkany mala sedem rokov, keď pre vážnu infekciu prišla o ľavú nohu. V drsných podmienkach odľahlej dediny Kaputir bola najbližšia škola príliš ďaleko. Rodičia, ktorí sa starali o ďalších päť detí, nemali silu nosiť ju každý deň na rukách. Mercy preto zostala izolovaná doma a jej rodina pomaly strácala nádej, že dievča dostane šancu na vzdelanie a samostatnosť.

Mercy v Lokichare dostala novú nádej, a preto ju chce prinášať aj druhým.

Zlom nastal v roku 2016, keď ju v komunite objavil terénny tím Rehabilitačného centra Jána Pavla II. v Lokichare. Vďaka ich podpore Mercy získala invalidný vozík a neskôr aj modernú protézu. Najdôležitejšie však bolo, že ju zapísali na Dievčenskú základnú školu v Lokichare. Vďaka pomôckam sa rýchlo stala samostatnou a začala s obrovskou radosťou študovať.

Dnes má pätnásť rokov a úspešne navštevuje deviaty ročník. Učiteľia ju opisujú ako mimoriadne bystrú a cieľavedomú dievča. Príbuzní ju v centre navštevujú a tešia sa z jej akademických úspechov. Rodičia neskrývajú obrovskú vďačnosť za šancu na lepšiu budúcnosť pre ich prvorođenú dcéru.

Najväčšia zmena však nastala v jej vnútri. Strach vystriedali veľké sny. Mercy dnes túži byť hlasom tých, ktorých v spoločnosti nepočuť. Chce sa stať obhajkyňou práv detí so znevýhodneniami a bojovať proti stigme, ktorej v Afrike čelia. Podpora zo Slovenska tak Mercy nedala len novú protézu, ale najmä krídla pre plnohodnotný život.

☀ Martha na svojej ceste: búranie stereotypov

Martha Kockedhia Dut pochádza z Južného Sudánu, krajiny poznačenej konfliktmi, chudobou a nedostatkom príležitostí. Vo svojich 25 rokoch prežila viac prevratných udalostí než väčšina ľudí za celý život. Napriek tomu dnes hrdo stojí ako jedna z mála mladých žien, ktoré prekonávajú bariéry v mechanike a šoférovaní – oblastiach, v ktorých dominujú muži.

Už ako dieťa bola zvyknutá na nestabilitu a náročné životné podmienky. Hoci vždy túžila po vzdelaní, príležitostí chodiť do školy bolo málo. Martha sa však nevzdávala. V roku 2024 sa veci zmenili. Prihlásila sa do programu Základy mechaniky a šoférovania v Ekologickom a počítačovom centre sv. Petra Clavera.

„Z 32 študentov sme boli iba tri dievčatá,“ spomína Martha: „Ľudia mi stále hovorili, že mechanika je pre mužov. Veľmi ma odrádzali. Ale ja som si povedala: „Na tomto svete nie je nič príliš ťažké.“

Dnes vie opraviť rôzne časti vozidla. Keď sebavedomo jazdí po rušných trhoch Rumbeku, ľudia otáčajú hlavy a šepkajú si: „Pozrite! Šoféruje žena. Juhosudánske dievčatá povstávajú!“ Vždy sa usmeje, keď začuje podobné slová.

Martha je dôkazom toho, že aj v najnáročnejších podmienkach je možné prelomiť stereotypy a že investícia do vzdelania a podpory žien znamená skutočnú transformáciu. Svoju vďaku adresuje podporovateľom centra, ktoré prináša zmenu pre celú spoločnosť.

Zdroj: *Martha's Road: Smashing Stereotypes.* Joe Munnelly, Irish Jesuits International, 03/2026.

**CELÝ PRÍBEH
SI MÔŽETE PREČÍTAŤ TU:**

Ekologické vzdelávacie a počítačové centrum sv. Petra Clavera v Rumbeku dáva mladým ľuďom, ako je Martha, príležitosti na lepšiu budúcnosť.

SESTRA REGINA: Vaše koledy sa stali šancou na život

Text: Regina NANTONGO

Preklad: Livia TRHANOVÁ, Daniel FIALA

Snímky: Dobrá novina 2025 – 2026

Sestra Regina Nantongo vedie Nemocnicu sv. Františka v ugandskom Nkokonjeru. Rozprávali sme sa o jej životnom príbehu, službe chorým aj o tom, ako pomoc koledníkov zo Slovenska zachraňuje predčasne narodené deti.

Sestra Regina, predstavte sa nám. Odkiaľ pochádzate a v akej rodine ste vyrastali?

Volám sa sestra Regina Nantongo a patrím do kongregácie Malých sestier svätého Františka. Pochádzam z Katolíckej diecézy Kiyinda-Mityana v Ugande. Môj životný príbeh je trochu iný, než by sa možno čakalo. Hoci sme boli tri sestry, od troch rokov som vyrastala u starej mamy Justiny Nnalongo. Jej dom bol plný bratrancov a sesterníc. Všetci sme vyrastali spolu v starostlivosti tých istých milujúcich a neúnavných rúk.

Som výsledkom úsilia a lásky mojej babky a tiež obety mojej tety, sestry Reginy Nakigudde, ktorá zabezpečila moje vzdelanie. Jedna mi dala domov, druhá budúcnosť. Obe ma naučili, čo znamená niesť druhého človeka cez ťažké chvíle.

Kedy ste pocítili povolanie stať sa rehoľnou sestrou?

Rozhodnutie prišlo počas prvého ročníka strednej školy. Boh v mojom živote preplietal dve vlákna. Prvým bola moja teta rehoľníčka. Ja som ju nevnímala ako niekoho vzdialeného, ale ako človeka, ktorý pre mňa veľa obetoval. Druhým bolo štúdium na škole, ktorú viedli Malé sestry sv. Františka. A práve v prvom ročníku sa tieto dve vlákna spojili – jedno z domova a druhé zo školy – stretli sa v mojom srdci a stali sa jedným jasným, nespochybniteľným povolaním.

Sestra Regina pri vodnom vrte. Voda pre Nemocnicu sv. Františka v Nkokonjeru je jedným z projektov Dobrej noviny v Ugande.

Ako vyzerá váš bežný deň?

Každý deň začína modlitbou a svätou omšou. Bez duchovného základu by som nemohla dosiahnuť to, čo som už dokázala. Potom prichádzajú povinnosti v nemocnici – starostlivosť o chod zariadenia, personál, financie či pacientov. Večer sa vraciam do komunity sestier na modlitbu a večeru. Je to vzácna chvíľa spoločenstva a zdieľania. Môj život je skutočne zmesou kontemplácie a konania – a inak by som to ani nechcela.

Čo vás služba riaditeľky nemocnice naučila?

Že vedenie znamená službu. Každé moje rozhodnutie ovplyvňuje konkrétnych ľudí – chorú matku, zdravotnú sestru či rodinu čakajúcu na správy o blízkom. Naučila som sa, aká dôležitá je tímová práca a komunikácia, že mám viac počúvať ako hovoriť.

A predovšetkým som pochopila, že uzdravovanie je službou. Každý pacient, ktorý vstúpi do dverí, je Kristom prichádzajúcim k nám v núdzi. Toto presvedčenie mi pomáha vytrvať v najťažších dňoch.

Spomínate si na moment, ktorý sa vás zvlášť dotkol?

Bolo to ešte pred tým, ako nás začala podporovať Dobrá novina. Naše vybavenie bolo veľmi obmedzené. Dve predčasne

narodené deti zúfalo potrebovali v rovnakom čase inkubátor. No my sme mali len jeden. S veľkou starostlivosťou nášho lekárskeho tímu prišlo rozhodnutie umiestniť obe bábätká spolu do jedného inkubátora. Bola to napätá situácia. A stalo sa niečo nečakané. Namiesto toho, aby bojovali o život, sa stav oboch bábätiiek začal stabilizovať. Zdalo sa, že teplo, ktoré si delili, a blízkosť ich drobných telíčok im obom pomáhala. Všetci sme to sledovali v tichom úžase.

Ten obraz dvoch maličkých životov, ktoré sa v najzraniteľnejšej chvíli navzájom podporovali, pôsobil ako podobenstvo. Ako pripomienka toho, že aj v čase nedostatku môže Boh vytvoriť hojnosť a že niekedy sa práve to obmedzenie, ktorého sa bojíme, stáva nositeľom milosti. Tieto dve bábätká sa vrátili domov zdravé. A ja ich nosím vo svojom srdci dodnes.

Inkubátor je záchranou pre predčasne narodené deti.

Prečo je Nemocnica sv. Františka v Nkokonjeru pre komunitu taká dôležitá?

Sme jedinou veľkou nemocnicou v regióne Buikwe South. Keď žena v noci začne rodiť s komplikáciami alebo príde dieťa s ťažkou maláriou, je tu naša nemocnica. Bez nás by rodiny museli prekonať mnohé kilometre, aby dostali zdravotnú starostlivosť, a v kritických situáciách tieto „kilometre“ stoja životy.

No nejde len o lokalitu. Nemocnicu vedú malé sestry františkanky, ktorých meno nesie so sebou dôveru budovanú celú generáciu. Ľudia vedia, že tu ich prijmú so súcitom a starostlivosťou. Ak by sa zrušila nemocnica, neodstránite len budovu, ale aj nádej miestnej komunity, jej záchrannú sieť a živé svedectvo o uzdravujúcej Božej láske.

Ako konkrétne prispela podpora z Dobrej noviny?

Vďaka spolupráci s eRkom sme získali vybavenie, ktoré skutočne premenilo naše novorodenecké oddelenie – inkubátory, CPAP prístroj na podporu dýchania a fototerapeutické zariadenie. Deti, ktoré by inak mali veľmi malú šancu na prežitie, môžu teraz žiť a prosperovať. To nie je maličkosť. Dokončili sme tiež vodovodný systém vyvrtaním studne vybavenej solárnym čerpacím systémom, čo je pre nemocnicu obrovským požehnaním. Čistá voda nie je v nemocnici luxusom. Je to otázka života.

Chcem vyjadriť úprimnú vďačnosť za to, čo sa už podarilo dosiahnuť, pretože je dôležité uznať milosť, keď ju vidíte. Vieme, že práca ešte nie je dokončená. Nemocnica sv. Františka slúži tejto komunite už 100 rokov, od roku 1926. Veľa z toho, s čím dnes pracujeme, je zastaraná infraštruktúra. Zariadenia, ktoré verne slúžili desaťročia, teraz volajú po obnove.

„Aj v nedostatku môže Boh vytvoriť hojnosť. Niekedy sa obmedzenie, ktorého sa práve bojíme, stáva nositeľom milosti.“

S akými problémami sa najčastejšie stretávate pri novorodencoch?

Najčastejšie ide o predčasné pôrody. Tieto bábätká majú nedostatočne vyvinuté pľúca, ťažkosti s dýchaním, udrzaním telesnej teploty a často čelia množstvu iných komplikácií. Každý deň, ktorý prežijú, je víťazstvom. Presne preto prišli inkubátory zakúpené vďaka eRku takú zmenu. Potom ide o pôrodnú asfyxiu, novorodeneckú žltacku, ale aj o deti s nízkou pôrodnou hmotnosťou, často kvôli podvýžive ich matiek počas tehotenstva. Chudoba nepostihuje len tých, čo sú už na svete, zasahuje až do maternice.

„Dnes však môžem s radosťou a vďačnosťou povedať, že sme na tieto výzvy pripravení oveľa lepšie než pred niekoľkými rokmi. A budeme bojovať za každý jeden život — akokoľvek malý, krehký či zraniteľný.“

Čím vás inšpiruje svätý František z Assisi?

Raz na ceste stretol malomocného človeka, ktorého spoločnosť odstrčila na okraj, ktorého sa nesmeli dotýkať. Namiesto toho, aby sa odvrátil, svätý František ho objal. Tento čin radikálneho súcitu navždy zmenil jeho život a nasmeroval ho na cestu úplného sebaobetovania v prospech najchudobnejších a najviac zabudnutých. Zakaždým, keď

prekročím brány nemocnice, spomeniem si na to. Presne k tomuto sme povolaní – prijať tých, ktorých svet prehliada.

František ma učí, že skutočná veľkosť spočíva v skromnosti. Nebol veľký preto, že budoval ríše alebo hromadil moc. Bol veľký preto, že pokľakol. Bol veľký preto, že si vybral posledné miesto.

Značne inšpiroval aj pápeža Františka, keď vyzdvihol témy ako láska k stvorenstvu, bratstvo a priateľstvo.

Ako hovorí o priateľstve v encyklike *Fratelli tutti*?

Vyzýva nás smerom k „univerzálnemu horizontu“. Potom priateľstvo nie je len súkromným putom medzi dvoma ľuďmi, ale „sociálnym priateľstvom“, ktoré pôsobí ako morálny imperatív. Je to láska, ktorá búra múry „sveta tých, ktorí nie sú ako my“. Pre mňa to znamená, že priateľstvo je radikálny záväzok uznať posvätnú dôstojnosť „cudzinca“ a „druhého človeka“. Je to o srdci, ktoré nie je „obmedzené vzdialenosťou“, a kde sa snažíme vytvoriť spoločnosť, do ktorej patrí každý, a premeniť našu kolektívnu ľahostajnosť na kultúru stretnutia.

Sestra Regina s tímom novorodeneckého oddelenia. LSOSF, 2026.

A čo pre vás osobne znamená priateľstvo?

Pre Malú sestru svätého Františka je priateľstvo pokračovaním našej minority (byť menší) a fraternity (bratstva). V duchu svätého Františka a našej zakladateľky, matky Mary Kevin, je priateľstvo zakorenené v „kenóze“ – vo vyprázdnení seba samého, aby sa vytvoril priestor pre druhého. Je to „sociálna láska“, ktorá sa prejavuje v malých, každodenných gestách.

Znamená to vstúpiť do vzťahu, v ktorom nehľadáme, aby nám niekto slúžil, ale aby sme boli „spoločníkmi na ceste“, obzvlášť tým, na ktorých svet zabudol.

Je to radosť z toho, že vnímame každého človeka – a v skutočnosti celé stvorenie – ako „príbuzného“. A každé stretnutie považujeme za svätú pôdu, kde sa zdieľa a prijíma Kristov pokoj.

Čo by ste chceli odkázať koledníkom a rodinám na Slovensku?

Keď si predstavím vás, deti, ako chodíte od dverí k dverám a spievate, a potom si predstavím maličké bábätko na našom novorodeneckom oddelení, ktoré pokojne dýcha v inkubátore, som ohromená. Tieto dva svety sa zdajú byť také vzdialené, a predsa ste ich spojili do jedného.

Možno sa s týmito bábätkami nikdy nestretnete. Možno nikdy neuvidíte tváre matiek, ktoré k nám prichádzajú v zúfalstve a odchádzajú s nádejou.

Chcem však, aby ste vedeli, že vaše piesne k nám dorazili. Vaša štedrosť prekonala oceány, hranice aj jazykové bariéry a našla nás presne tam, kde sme to potrebovali.

Najmä vy, deti, prosím, nikdy nepodceňujte to, čo ste urobili. Vyzbierané peniaze, zaspievané koledy, tie chladné večery venované službe druhým – to všetko sa premenilo na inkubátory. Stali sa čistou vodou z našej studne. Stali sa šancou na život pre bábätká. To ste dokázali vy. Vaše hlasy to dokázali.

Počas tých chladných decembrových večerov, keď koledujete, prosím, vedzte, že niekde v Nkokonjeru je Malá sestra svätého Františka, ktorá sa za vás modlí, je vám vďačná a nosí vás vo svojom srdci. Nech vás Boh hojne požehná.

SESTRA REGINA NANTONGO (40)

Je členkou kongregácie Malých sestier svätého Františka. Do rehoľnej formácie vstúpila v roku 2010. Od roku 2023 pôsobí ako riaditeľka Nemocnice sv. Františka v Nkokonjeru.

CELÝ ROZHOVOR NÁJDETE NA NAŠOM WEBE

DOBROVOĽNÍCI V UGANDE: Domov sme si odniesli viac, než sme boli schopní dať

Spýtali sme sa štyroch dobrovoľníkov, ktorí zažili Ugandu v rokoch 2019 – 2025, či si vytvorili nejaké priateľstvá, ktoré pretrvali, ako ich dobrovoľníctvo zmenilo a na čo určite nezabudnú. Vrátili by sa do Perly Afriky po svojej skúsenosti opäť?

Janči počas svojej druhej dobrovoľníckej skúsenosti vo východnej Afrike. Dobrá novina, 2021.

Olga Mutňanská (Oli), Andrea Polepšeková (Ajka), Ján Jaňák (Janči) a Jana Loneková (Janka) - to sú dobrovoľníci, ktorých sme oslovili na rozhovor o ich skúsenosti z Ugandy. Zhodujú sa v tom, že cesta do Ugandy nebola náhodná, ale prirodzene vyústila z ich predchádzajúcich skúseností. Oli spomína, že služba druhým bola súčasťou jej života od detstva, a preto „dobrovoľníctvo v zahraničí prišlo ako prirodzené pokračovanie“. Podobne to vnímal aj Janči, ktorý už mal skúsenosť z Kene

a priznáva, že v ňom „ostala túžba zažiť niečo podobné znovu, tentoraz na dlhší čas“. Janka zas hovorí o dávnom sne: „Afrika bola mojím snom už od strednej školy“, no chcela ju spoznať inak než ako turistka. Ajka k tomu dodáva, že išlo aj o hľadanie zmysluplnej pauzy: „Vedela som, že ma do tejto služby volá Boh.“

Z pobytu si všetci odniesli najmä vzťahy. Oli opisuje, ako sa stali súčasťou miestnej komunity: „Prijali nás do svojej rodiny... dostala som aj lugandské meno.“ Aj Janči si vytvoril blízke priateľstvá, najmä s kolegami, pričom zdôrazňuje, že „trávili spolu veľa času v projekte aj mimo neho“. Janka si spomína na kolegynę, ktoré jej boli oporou v ťažších chvíľach: „Veľmi sme si rozumeli už od začiatku.“ Ajka to vystihuje jednoducho: „Niektoré vzťahy boli priateľské, iné až rodinné.“

Aj po návrate zostali v kontakte, hoci forma sa zmenila. Oli priznáva, že dnes je komunikácia skôr občasná: „Prehodíme zopár viet, ako sa máme.“ Janči hovorí o komunikácii cez sociálne siete a o občasných stretnutiach pri návrate do krajiny. Janka opisuje pravidelné správy či hlasovky, pričom ju zaujíma, „ako pokračujú vo svojich životoch“. Ajka dodáva, že kontakt časom, prirodzene, zoslabol, no túžba vrátiť sa ostáva.

Dobrovoľníčka Janka trávila čas s miestnymi deťmi po vyučovaní spoločnou hrou alebo tancom. Dobrá novina, 2024.

Skúsenosť ich ovplyvnila aj v pohľade na vzťahy. Janči získal nadhľad: „Bez ohľadu na to, odkiaľ sme, sme v podstate rovnakí.“ Oli si uvedomuje dôležitosť starostlivosti o vzťahy, hoci „možno sa naučila robiť aj kompromisy“. Janka zdôrazňuje hodnotu kvality nad kvantitou a pociť, že „Uganda sa stala druhým domovom“. Andrea vníma väčšiu vďačnosť: „Domov som si odniesla viac, ako som bola schopná dať.“

A či by sa vrátili? Odpoveď je takmer jednohlasná. „Rada by som sa vrátila aspoň na návštevu,“ hovorí Oli. Ján dodáva: „Určite by som si to rád zopakoval.“ Janka plánuje návrat opakovane, pretože „má to tam veľmi dobrý vibe“. Mamička Ajka to uzatvára nádejou: „Verím, že sa to raz podarí.“

Dobrovoľníčky Oli a Ajka pri odlete do Ugandy. Dobrá novina, 2019.

Priateľstvo ako spôsob života

Text: o. Peter LAZORÍK, Mária LAZORÍKOVÁ

Spoločná vianočná fotografia rodiny Lazoríkovcov. Adamov dvor, archív rodiny Lazoríkovcov, 2025.

Za posledné roky sme vnímali veľkú túžbu a volanie, aby sme začali budovať priestor - záhradu, ktorú dnes nazývame Adamov dvor. Názov dostala podľa Adama, prvého človeka. Začínať niečo úplne nové bez poriadneho základu nie je dobrá voľba. Preto sme sa často Boha pýtali, čo máme robiť a ako to máme robiť. Kto nám ukáže tú správnu cestu? A Boh odpovedal. Zistili sme, že naše neučesané myšlienky a túžby sú opísané v encyklike *Laudato si'*, ktorú napísal pápež František. Pre neho bol veľkou inšpiráciou František z Assisi, a preto sme aj my začali viac študovať jeho životný príbeh.

Osobne máme radi, keď sa o svätcoch hovorí ako o našich starších bratoch, sestrách a priateľoch, ktorí nás učia kráčať k svätosti. Môžeme povedať, že svätý František sa pre nás takýmto starším bratom a priateľom stal. Tento postoj priateľstva pápež František uchopil vo svojej ďalšej encyklike *Fratelli tutti*. Skromný svätec z Assisi bol bratom a priateľom pre všetkých. Počúval Boha, ľudí aj stvorenstvo. Vedel sa deliť a dokázal odpúšťať. Keď pochopíme tieto tri aspekty jeho života a prijmemo ich za svoje, priblížime sa k nebu už tu na zemi.

ADAMOV DVOR je ekologická záhrada, ktorú buduje grékokatolícky kňaz o. Peter Lazorík spolu so svojou rodinou, manželkou Máriou a piatimi deťmi, a s ďalšími dobrovoľníkmi v obci Rudlov – okres Vranov nad Topľou. Tento priestor je zhmotnením encykliky *Laudato si'* a stojí na troch základných pilieroch, ktorými sú vzťah k Bohu, vzťah k ľuďom a vzťah k prírode.

POČÚVAŤ

V encyklike *Fratelli tutti* pápež píše, že „dnešný svet je zväčša hluchým svetom“. Túto skúsenosť pozná snáď každý z nás. Ľudia sa často míňajú vo vlastných starostiach, rýchlosti a únave. O to viac si uvedomujeme, aké dôležité je zastaviť sa a počúvať.

V rodine sa učíme počúvať jeden druhého. Niekedy to znamená odložiť prácu a vypočuť si detský príbeh, ktorý sa nám môže zdať nepodstatný. Inokedy to znamená počúvať človeka, ktorý potrebuje len cítiť, že niekoho zaujíma jeho život. Nie je vždy jednoduché upriamiť pozornosť na toho druhého, umenšiť sa a v trpezlivosti vypočuť. Sme však k tomu pozvaní.

Na Adamovom dvore pravidelne stretávame rôznych ľudí z majority aj rómskej minority, ktorá býva v našej bezprostrednej blízkosti. Deti patria k tým odvážnejším, ale vidíme, že aj starší postupne prekonávajú bariéry, ktoré si rokmi vybudovali. My sme časom pochopili, že mnohí ľudia nepotrebujú múdre rady alebo veľké riešenia. Potrebujú zažiť, že ich niekto prijíma, počúva a vidí ich hodnotu.

Pre nás je veľmi dôležitým presvedčenie, že každý človek má svoje dary a v niečom je výnimočný. Platí to pre naše vlastné deti aj pre deti, ktoré prichádzajú na Adamov dvor. Snažíme sa ich viesť k tomu, aby objavili svoju hodnotu a aby ju dokázali použiť pre dobro druhých.

Svätý František podľa slov pápeža Františka „počúval hlas Boha, počúval hlas chudobného, počúval hlas chorého, počúval hlas prírody“. Toto počúvanie sa potom stalo jeho životným štýlom. Svätý František je pre nás príkladom, od ktorého sa máme toto učiť.

DELIŤ SA

Byť priateľom znamená vedieť sa deliť. Nie iba o veci, ale aj o čas, pozornosť a priestor vo vlastnom živote. Učíme sa pochopiť, že nič, čo máme v tomto živote, nie je skutočne naše a všetko, čo sme od Boha dostali, máme použiť pre dobro druhých.

Naše deti sa snažíme viesť k tomu, že nemôžu mať všetko. Svet to často vidí inak – zbierať, vlastniť a myslieť najmä na seba. My sa však učíme skromnosti a vďačnosti. Zároveň ich učíme, že ak niečo máme, nemusí to patriť iba nám.

Nedávno nás v tomto veľmi prekvapil náš osemročný Peťko. Rozhodol sa, že jeden zo starších bicyklov už nepotrebuje, a bez toho, aby sa nás opýtal, ho daroval kamarátovi z komunity. Samozrejme, museli sme sa rozprávať aj o tom, že niektoré rozhodnutia treba robiť spolu. No zároveň sme si uvedomili, že deti veľmi prirodzene vnímajú logiku delenia sa, ak ju vidia žiť doma.

Aj Adamov dvor sa snažíme budovať ako otvorený priestor. Chceme, aby ľudia cítili, že je to miesto pre všetkých bez rozdielu. Deliť sa totiž znamená aj deliť sa o svoj čas, energiu, domov či priestor pri stole. Často zisťujeme, že práve obyčajná spoločná prítomnosť vytvára najväčšie vzťahy. Pápež František zdôrazňuje, že „život existuje tam, kde je puto, spoločenstvo, bratstvo“.

Uvedomujeme si aj vlastné limity. Nie sme bezodná studnica. Ak chceme dávať ďalej, potrebujeme aj my sami čerpať. Práve preto je pre nás veľmi dôležité spoločenstvo. Sme súčasťou farských evanjelizačných buniek a ešte predtým sme mali skupinku priateľov, s ktorými sme kráčali vo viere.

Práve tam zažívame, že kresťanské priateľstvo nie je teória. Je to vzájomné povzbudenie, prijatie, modlitba aj pomoc v ťažkých chvíľach. Je to miesto, kde človek môže prísť unavený a odísť posilnený.

ODPÚŠŤAŤ

Byť priateľom znamená aj odpúšťať. Pápež František pripomína, že odpustenie neznamena zabudnúť ani predstierať, že sa nič nestalo. Znamená rozhodnúť sa, že hnev, pomsta a krivda nebudú mať posledné slovo.

Vidíme to pri škiepkach našich detí a učíme ich hovoriť slovo „prepáč“. No snažíme sa ich viesť aj k druhej odpovedi: „Odpúšťam ti.“ Niekedy to ide veľmi ťažko. Sú dni, keď sa hádajú pre maličkosti a zmierenie nepríde hneď.

Záhradné bludisko svätého Františka z vtáčej perspektívy. Adamov dvor, Juraj Vasil, 2026.

No uvedomujeme si, že práve tieto malé konflikty sú prípravou na ich budúci život, keď sa odpustenie nebude vždy rodiť ľahko.

Svet dnes často učí, že človek musí vyhrať, presadiť sa alebo druhému všetko vrátiť. Evanjelium však ukazuje inú cestu. Bez odpustenia totiž nedokáže prežiť žiadny vzťah – ani manželstvo, ani rodina, ani komunita.

Aj v práci s ľuďmi si uvedomujeme, že každý človek si nesie vlastné zranenia a príbehy. O to viac je potrebné vytvárať prostredie, kde človek nezažíva odsúdenie, ale novú šancu.

Svätý František z Assisi nás fascinuje tým, že nežil veľké myšlienky iba v slovách. Dokázal vidieť brata v chudobnom, v chorom aj v človeku na okraji spoločnosti. Aj dnes Cirkev potrebuje takýto pohľad – pohľad, ktorý spája, a nie rozdeľuje.

Osemsté výročie svätého Františka preto pre nás nie je len historickou spomienkou. Je pozvaním znovu objaviť jednoduchosť evanjelia. Počúvať. Deliť sa. Odpúšťať.

Veríme, že práve v týchto obyčajných veciach sa rodí skutočné priateľstvo. A možno práve takto môže aj dnes rásť semienko svätého Františka v našich rodinách, spoločenstvách a vo svete.

Rodina Lazoríkovcov pri Svätej rodine – v strede záhradného bludiska sa nachádza originálny betlehem. Adamov dvor, archív rodiny Lazoríkovcov, 2026.

Ukotvení v priateľstve

DOBRÁ NOVINA

RIADITELKA NEMOCNICE SESTRA REGINA NANTONGO VÍTA PACIENTOV
V ČAKÁRNI NEMOCNICE SV. FRANTIŠKA V NKOKONJERU. LSOSF, 2026.

eRko

Vytvárame stretnutia, aby deti rástli spolu v radosť.

Dobrá novinu ako každý projekt eRko si nevieme predstaviť bez detí. Sú to akčné skupinky, vďaka ktorým je možný rozvoj projektov v Afrike. V eRko podporujeme animátorov, aby mali motiváciu a námety na vedenie stretnutí počas celého roka. Ak chcete, aby sme sprevádzali aj vašich animátorov a podporili vaše stretnutia, ozvite sa nám na e-mail erko@erko.sk alebo telefonicky na 0907 713 169. Ďakujeme.

Dobré noviny Dobrej noviny vydáva raz ročne eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí, Miletičova 7, 821 08 Bratislava 2 | mobil: 0908 183 410, e-mail: dn@erko.sk, www.erko.sk, www.dobranovina.sk | zostavili: Daniel Fiala, Lucia Jantošovičová, Jozef Magda, Darina Maňurová, Miroslava Selecká, Lívia Trhanová | zodpovední redaktori: Lívia Trhanová, Daniel Fiala | jazyková úprava: Marcela Bokorová | ilustrácie: Jana Homolová | grafická koncepcia a sadzba: DUPLA creative | tlač: Slovenská grafia, a. s., Bratislava | zadané do tlače v septembri 2026 | bankové spojenie: Tatra banka, IBAN: SK77 1100 0000 0029 4045 7894, BIC (SWIFT) TATRSKBX | nepredajné | Občianske združenie eRko – HKSD podpísalo kódex používania obrazového materiálu a podávania správ, svoje komentáre a výhrady môžete zaslať na kodex@erko.sk.